

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravníštvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 10. februarja.

Svitla in nenavadna prikazen Bontoux in njegovih dejanj šla je v zaton, kmalu se povrne na borze prejšnji mir in zadnji „polom“ v Parizu pozabil se bode v obče kakor „krach“ 1873. leta na Dunaji, le nekatere, ki so bili preveč zadeti, bode še trgalo po udih.

Če uže vsaka še tako vsakdanja nesreča vzbuja naše sočutje ter sili k premišljevanju, kaj jej je bilo vzrok, je to sočutje in premišljevanje pri Bontouxu še veliko bolj umestno, kajti ta izredni mož pridobil si je v kratkem času naše simpatije, in to po vsej pravici. Takoj, ko je nastopil v Avstriji, občutili smo dobrodejni vpliv francoskega kapitala; denarja za nizke obresti nij namreč nikdar preveč v deželi in če smo uže v prežalostnem položaji, da nas nekdo mora dreti, nam bode gotovo tisti bolj po godu, kateri to operacijo izvrši z manjšimi mukami in bolečinami. Komaj je poldrugo leto preteklo, odkar nam je jel dotakati francoski denar in uže se je oživel promet in kupčija, nasproti pa se znižale obresti, da sedaj dobivamo pri denarnih zavodih posojila po 4 % ali 5 %, za katere smo plačevali poprej 6 do 7 in tudi več odstotkov. In državna našina sama počela se je gibati prostje, ker se je znebila tesnih spon, v katere so jo uklenili Rothschild in njegovi pristaši, kar je tem važneje, ker so ti denarni velmoži v opoziciji proti vladi in bi radi tudi na denarnem polji stavili vladi zapreke.

Lehko se tedaj preračuni, kako grenak je bil tem pijavkam nastop novega tekmeča na denarnem bojišču, kako jih je pekla ustanovitev neodvisne „Länderbank“, kajti dobiček nij zahajal več samo v njih žepe, pa tudi nij več tako masten, kakor prejšnja leta, monopol denarja, samovlada Rothschilda je bila uničena. Da so tedaj napeli vse moči, ugonobiti nasprotnika, da so upotrebljevali vsa sredstva, je le naravna posledica, in Bontoux je bil izgub-

ljen, kakor hitro se je stavil v nasprotje z Rothschildom. Padec njegov je bil gotov, le čas nij bil določen. A še drug vzrok sodeloval je pri tem, ta namreč, da Bontoux nij bil žid. Odkar so židje na Dunaji pred več leti uničili stare firme I. G. Schuller, Stametz, Maier itd., nikdar več ne puste nežida kvišku, vsacega poderó. Imajo v tem izvrstno organizacijo, in najpotrebnejša sredstva časnike in denar — in množe se židi in njih vpliv na škodo družih državljanov.

Namen borznih baronov bil je, izpodnesti tudi „Länderbank“, pa to obvarovala je nekaj previdnost vlade, nekaj pa skoro nerazumljiva sreča. Sicer pa nevarnost nij še pri kraji za tako važni in koristni zavod, ker mu manjka financijelne zaslombe, kakršno mu je poprej davala Union generale in ker bodo židovski krogi napenjali vse žile, priti v prejšnji, njim tako ugodni stan. Jedno židovskih glavnih glasil uže sedaj daje vladi cinični svet: naj se zopet vrne k najmogočnejšji finančnej koteriji vsega sveta, potem da bode dobro.

Pa če se čita v „Deutsche Zeitung“: „Die dynastie Rothschild wählt mit vorliebe staaten zu ihrem aufenthalte, welche grosse schulden hatten und deren finanzen gründlich zerrüttet waren. Die Rothschilds sind mit keinem staate verwachsen; sie betrachten ihn stets als object für ihre grossartigen operationen. Kein geldverleiher von profession kann mit einem manne in geordneten verhältnissen ein gutes geschäft machen,“ nam je hitro očita židovska neobrezana nesramnost, potem je hitro razvidno, po čem teži fakičjezna opozicija, ne le po gospodarstvu nego tudi po našem denarji. Zaradi tega smo z velikim veseljem čitali vest, da bode vlada i na dalje krepko se bojevala proti židovski zaroti, da dode protivila se vsacemu monopolu jedne svojati, in tako koristila vsem državljanom.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 10. februarja.

Kateri so vzroki vstaje na jugu? Na to vprašanje odgovarja stvarno in jedrnat „Parlamentär“. Ta list pravi: „Avstrija opira se v okupiranih provincijah na mohamedanski element in v tem leži ključ do vstaje. Srbski kristijanski element boril se je skozi stoletja, da bi otrešel mohamedansko vladarstvo in Avstrija pride in utrdi še bolj mohamedanski element v njega vladarstvu. Kaj naj pričakuje od kristijanov? Vzroki vstaje so jasni in vplivali bodo dalje, dokler nam neki dan ne proizročijo krize, katerej bodemo komaj kos. — — — Z upornimi ortodoksnimi kristijani, katere je hotela Evropa rešiti turškega vladarstva, simpatizira vse ortodoksno prebivalstvo od Adrije do Črnega morja, in od tu do obal Severnega morja — — —“ In „Parlamentär“ dokazuje, da ti vstaši niso „roparji“, marveč da so to narodni junaci, katerim v srci tli domovinska ljubezen, kateri ne hote gledati zatirane domovine svoje. Na dalje razmotriva ta list, kako neizrečeno je slaba uprava avstrijska v okupiranih provincijah, da se čisto nič nij storilo v blagor ljudstva. „Občinska avtonomija,“ pravi dalje ta list, „katero je uživalo ljudstvo pod turškim vladarstvom, se nij dala še nazaj, nasprotno pa pripravljajo administracija upeljavo zemljiščnega, upeljavo užitninskega davka in vlada je izdala razglas, naj se „tretjina“, to je tretji del vseh pridelkov, natanko oddaje turškim posestnikom. Ali smo res tako najivni, da mislimo ljudstvo pridobiti s tem, da mu ne damo nič drugega kot davke. — — — Rusi so na kaspiskem morji takoj zidali železnico, ko hitro so okupirali tujo deželo. Avstrija sedi tri in pol leta v Bosni in Hercegovini in nij še zidala nobene železnice k glavnim mestom teh dežel . . . Čim večji so naši interesi do Avstrije, tem žalostneje zdi se nam ta prikazen in toliko bolj opravičena je naša želja, da bi se odpravil dozdani upravní zistem . . .“ Tem vzrokom vstaje imeli bi mi dodati še marsikaj, kar se tiče pomagjarjevanja in ponemčevanja in kar se tiče postopanja avstrijskih uradnikov v okupira-

LISTEK.

NOV.

(Spisal I. Turgenjev, preložil M. Málóvrh.)

Prva knjiga.

XI.

(Dalje.)

Ko se je z Neždanovom k domu vračal, gibal se je od utrujenosti kakor kakšen pijanec.

„Kaj vam je?“ vprašal je Neždanov.

„Truden sem ko pes!“ odgovoril je jezno.

„Kakor jasno tem ljudem kaj razložite, nihče vas ne umeje! Nihče zdaj slušati neče! Niti ruski ti ljudje več ne razumejo. Beseda „učastok“, del sveta ali zemlje, jim je znana; ako pak kdo govori o udeležbi, „učastje“, to tega nihče ne razume. Kakor da to ruska beseda nij. Ljudje mislijo, kadar o njihovej udeležbi govorim, da jim hočem del svojega sveta dati!“

Markelov razložil je kmetom principe asocijacije, ki jo je pri sebi v vesti kanil, ali oni so se mu protivili. „Prej je bila jama pri nas globoka . . .“

zdaj se je pak niti do dna ne vidi!“ — dejal je jeden ter s tem Markelova grozno razjezil.

Prišedši k hiši, ukazal je seljakom oditi, a svojemu slugi velel je, konje upreči in zajutrek prinesiti. — Služabnikov nij imel preveč; necega malega dečka, kuharico, kočijaža in necega starca, katerega uho je bilo zarasteno in ki je v dolzem kaftanu iz pavole okolo stopal; bil je to bivši sluga Markelovljevega starega očeta. Ta starec gledal je vedno z veliko žalostjo v svojega gospoda — dela pak nij nobenega imel, ker za nobeno več bil nij; ali v sveto dolžnost si je smatral vedno v hiši biti. Na omari v predvežji čepel je obično.

Za zajutrek dobil je Neždanov trdo kuhana jajca in mrzlo juho iz kvasa s kosci mesa. Neždanov sedel je na isti, tarantas, s katerim se je bil prejšnji dan pripeljal; toda namestu treh upregli so samo dva konja, ker je bil jeden vsled podkovanja malo šepast postal. Pri obedu govoril je Markelov le malo, jedel pa skoro nič ter le težko sopihal. Izpregovoril je nekoliko besedij o svojem gospodarstvu ter zopet z roko mahal, kakor da je hotel tudi reči: „Saj je vse jedno, kasneje trebalo bode itak vse izpremeniti!“ Mažurina prosila je Neždanova,

da jo s seboj do mesta vzame; hotela je ondu nekaj kupiti; nazaj pa pojde péš ali pa se bode h kakšnemu kmetu na telége vsedla. Markelov spremil je oba do stopnic ter Neždanovu rekel, da bode menda kmalu zopet ponj poslal, potem pak . . . potem — on se je ves stresel, ali se koj zopet zvladal — potem moralo se bode kaj stalnega ukreniti; tedaj bode tudi Solomin prišel; on sam le čaka, da pridejo poročila Vazilija Nikolajiča, ker potem se bode reklo: „na delo!“, kajti narod neče delj čakati. — (Oni isti narod, ki niti besede „udeležba“ nij umel!)

„Kaj pa je s pismom, ki ste mi ga hoteli pokazati . . . čegav je uže . . . da od Kisljakova?“ vprašal je Neždanov.

„Pri drugej priliki,“ . . . odgovoril je Markelov. Tarantas je oddrdral.

„Bodite pripravljeni!“ zavpil je še Markelov, ki se je bil na mostu ustavil. Za njim stala je vedno žalostno gledajoča osoba polomljenega starca, ta dedščina po praočetu, ki je krivi svoj hrbet skušala kolikor toliko ravno držati.

Skoro čisto do mesta molčala je Mažurina ne-prestano ter svojo cigareto pušila. Ko sta se za-

nih provincijah, — a težko leži na nas roka držav-
nega pravdnika . . .

Vnanje države.

Rusom sovražni listi raznašajo vesti, da se oborožuje, da dela povsod propagando, ščuje proti Avstriji in jo podkopava; oficijelni glasovi avstrijski in ruski pa zatrjujejo mejsebojno prijateljstvo.

V **Srbiji** so razmere mej strankami jako napete. Opozicija ne zamudi v skušini nobene prilike, da bi vladi energično ne nasprotovala; opozicijski listi objavljajo dolge brzojave iz Pariza o izgubi Srbije pri „Union generale“; iz tiskarn opozicijskih novin pošiljajo se po mestu in pri-
lepljajo po voglih mrtvaški listi na „Union generale“. — „Pol. Corresp.“ pa poroča iz Pariza, da izguba Srbije pri „Union generale“ znaša 17 milijonov frankov, a 50 odstotkov te svote da se dobi nazaj, drugo polovico pa da morda prevzame kako drugo društvo. In „Pol. Corr.“ pravi naposled, da Srbija ne bode imela dosti izgube, ker se francoski finančni minister gorko poteza za Srbijo in se pogaja z Banque de Paris in da je ta slednja voljna prevzeti grajenje srbskih železnic za 9 milijonov ceneje nego „Union generale“. Če se to slednje uresniči, ne bode Srbija imela izgube; ta pa se odloči v malo dneh.

Iz **Sofije** se razglasa po listih najnovejši program liberalcev. Ta opomina vse somišljenike, naj uporabijo vse svoje moči v to, da se ustava restitujira. Da pa se to doseže, sestavi naj se iz vseh strank ministerstvo, katero naj kolikor hitro mogoče skliče sebranje. Pravico zakonodajstva naj bi imelo le sebranje; varnost osebe, svo-
boda novin, varnost pri administraciji, reforme davka so neobhodno potrebne stvari; vrhu tega naj se gleda na to, da bode cerkev državi podložna. Liberalci tudi odločno zahtevajo, da se ohrani najboljše prijateljstvo z Rusijo.

Predvčeranjim je **pruski** deželni zbor o cerkveni predlog, nadaljeval debato. Virchow je odločno govoril proti temu, da bi se upeljalo poslanstvo v Vatikanu, a dejal je, naj se ostroost majniških zakonov nekoliko odstrani. Richter zahteval je svobodno cerkev v svobodni državi. Windhorst je bil mnenja, da se morajo majniški zakoni revidirati. Predloga izročila se je komisiji obstoječej iz 21 članov.

Italijani demonstrirajo proti papežu in zahtevajo na shodih, naj se pridobijo „nerešene provincije“ za Italijo. Kakor poroča „Capitale“, zbralo se je mnogo večerov nad 70 udov najbolj odličnih članov antiklerikalnih društev na sv. Petra trgu v Rimu v neke gostilni. Ricciotti Garibaldi jim je predsedoval. Roseo napil je pri tem shodu na uničenje papeštva in Raviola na pridobitev irendentovskih provincij. Po shodu podali so se udeleženci na trg in kričali: „Živel Garibaldi!“ „Živela Italija!“ „Pogine naj papeštvo!“ — In ravno isti list „Capitale“ poroča, da je bilo navzočih mnogo policije, a gledala je mirno to početje. Mi pa vzkliknemo: Blažena Italija, a še bolj blažena Avstrija, katera na visocih in vplivnih mestih trpi nastavljen take uradnike, ki so v zvezi s to laško svojatjo, ki z njo delajo propagando za Italijo, ki hote Avstriji iztrgati najboljše dele in jih vreči Italiji v žrelo!

Kakor poročajo najnovejši telegrami, namerava knez Bismark predlagati velesilam, naj bi se iz **Egipta** naredila nezavisna država pod evropsko garancijo, kakor n. pr. Belgija.

pornici približala, vzdihnila je najedenkrat glasno. — „Kako se mi ubogi Sergej Mihajlovič smili,“ vzkliknila je tožnim obrazom.

„Meni se vidi, da ga je naša stvar čisto zmešala,“ dejal je Neždanov, „tudi njegovo posestvo nij ravno najbolj urejeno.“

„Ah, meni se ne smili zategadelj.“ . . .

„Nego?“

„Zato, ker je jako nesrečen . . . uprav rojen za nesrečo! — Kakor da bi koga boljšega najti mogli . . . a vendar ga nečijo! On jim ne dopada!“

Neždanov pogledal je ves začuden v svojo sosedinjo.

„Ali vam je kaj pblizje znano?“

„Znano mi nič nij . . . to vsak le čuti — sam po sebi! Z Bogom, Aleksej Dimitrič.“

Mažurina stopila je iz tarantasa in jedno uro kesneje pridrdral je Neždanov na dvorišče Sipjagihove hiše.

Lep obraz pogledal je pri oknu ter se mu ljubeznivo nasmijal . . . gospa Sipjagihova pozdravila je njegov prihod.

„Kako krasni sta njeni očesi!“ mislil si je Neždanov.

(Dalje prih.)

Dopisi.

Iz Ljubljane. [Izv. dop.] Vsacemu izobraženemu Slovincu je znano, da se je porodil v Zgor-
njej Šiški prvi naš nesmrtni pesnik in narodni bu-
ditelj Valentin Vodnik, kateremu je po svoji
izpovedi bila skrb, „kranjski jezik očediti,“ za kar
mu hvalo vé vsak pošten rodoljub. Zlasti ljubljanski
meščan čisto rad, bodi-si v zimi ali v letu, zavija
korake svojih nog v to prijetno okolico, kjer se
potniku nudi za primerno nizko ceno tečnega okre-
pila. Na novo ustanovljena šišenska čitalnica ter
nje mnogokratne veselice tehtovito svedočijo, da v
vrljih šišenčanih živi Vodnikov duh, zatorej tembolj
zbadá človeka v oči, ako potuje proti rojstveni hiši
nepozabljivega Vodnika in ga pozdravi nedaleč od
nje napis: Dorf Obershishka, Bez. Umgb. Laibach.
Vas Sgornašiška, Kanton Ljubljanske okolice. Tožnega srca zapazi potnikov
pogled na mitniškej hiši pri Černovskem mostu tudi
takšen klasičen napis, katerega bi bil sam bosopeti
otec Marko vesel in ki slóve: Dorf Jeschza, Bezirk
Umgebung Laibach. — Was Jeschza, Kanton Ljubljanske
okolice. — Božji grob v Stepanej vasi vabi osobito v
póstu Ljubljančane k sebi in množice zahajajo potem
tudi rade ogledat si romantičnega gradiča umrlega
našega rojaka Terpinca na Fužinah. Tudi tamkaj raz-
veseli Slovence „pravilni“ napis: Dorf Kaltenbrunn,
Gerichts-Bezirk Laibach. — Vas Feshine, c. k. sodni-
štvo ljubljansko. — Takih napisov čisto je po
našej dragej zemlji brez konca in kraja, zato se res
ne smemo čuditi necemu Nemcu, ki je potujoč po
našej deželi in beroč takšne nemške napise, dejal:
„Sind denn hier in Krain überall deutsche An-
siedelungen, dass jedes Dorf eine deutsche Bezeich-
nung trägt?“

Zunanja podoba teh napisnih tablic, uže na
pol oprhlih, da se jedva razločujejo črke, katerih
nij narisala mojsterska roka, kaže, da so ostanki
še iz one dobe, ko so slovenski župani še takovi
bili, kakeršnega nam je narisal nepozabljivi Miroslav
Vilhar v svojej šaloigri „Župan“, in katere original
je iskal svoje sreče v pokvarjeni korporalskej nem-
ščini. Dasi skoro časa zob razgloje omenjene sra-
motilne svedoče minole topoglavosti v deželi
naših očetov, vendar je upati, da naši sedanji žu-
pani, katerim žije v prsih moško narodno čuvstvo,
odpravijo te žalostne spomine in omislijo na njih
mesto takšnih, kakeršni pristojajo slovenskej
deželi. V to ime Bog pomози! —t—

Z Ježice 8. febr. [Izv. dop.] Naši domo-
ljubi napravijo dne 12. februarja v gostilnici pri
„Ruskem caru“ narodno veselico s petjem in ple-
som. Začetek bode ob 6. uri zvečer.

Gotovo bi bilo v korist in splošno omiko pri-
prostega ljudstva, ako bi se tudi sem ter tja pri-
družil kakšen meščanski rodoljub kratkočasnim ve-
selicam po kmetih. Posebno bi se to lahko zgodilo
v bližini ljubljanske okolice. — Kakor posnema
kmetško ljudstvo rado gosposko nošo, tako bi se
učilo rado tudi od izobraženih meščanov omike in
obnašanja, ako bi le ž njimi v dotiko časih zaha-
jalo. In to bi bilo lahko pri raznih zabavah mo-
goče, katere se tu in tam vrste. — Za razširjanje
omike priprostega ljudstva ima tedaj vsak izobra-
žen Slovenec sveto dolžnost. In, ako bi vsak po
svojej moči v tem smislu deloval, bil bi si lahko
svest, da je domovini koristil. Za domovje se dvi-
gnimo!

Iz Trebnjega 7. februarja. (Dolenjska
železnica.) Bilo je brati v zadnjem broji koro-
škega lista „Mira“ o dolenjskej železnici, da se neki
uže snuje, ker jo je knez Auersperg uže meriti dal
čez Kočevje. Res, nij se čuditi, ako je časih uže
kdo pisal na zavitek: Ljubljana na Koroškem, vsled
geografične nevednosti. Ravno tako je tudi napačna
vera, ako kdo misli, da če knez Auersperg meri in
želi za svojo osebo in korist železnico čez Kočevje,
da je potem uže gotova. Kdor pozna Kočevje, ne
bo mislil, da so to pravi Dolenjci, ampak le stari
nemški naseljenci, ki se pa ločijo od Dolenjcev po
kraji, zemlji, po jeziku, običajih in tudi po zgodovini,

to je vse drug narod od Dolenjcev. Vsekako je pa
ta meritev sama prekanjenost za Dunajčane in za
one gospode, ki Dolenjskega nič ne poznajo, in tisti,
ki so v državnem zboru, pa s knezom vsled politič-
nih razmer v jeden rog trobijo, pa pojasnil nečijo
navesti, je-li to res prava pot čez Dolenjsko ali ne.
Saj izdajalec naroda je tudi tajilec narodovih želja
in pravic.

Jedino prava in uže dvakrat merjena
proga za železno cesto je: od Ljubljane do Višnje-
gore, čez Hudo, Št. Vid, Temeniško dolino, čez
Št. Lorenec, Vel. Loko, Trebnje, Karteljevo, Mirno
peč in Novo mesto. Ta proga je najkrajša, ima
najlepšo ležo, obilo vode in mnogovrstnega blaga in
živeža. In če se res napravi železnica po tej poti
čez Trebnje, bi bilo res Dolenjcem veliko pomagano
v vseh ozirih, kar jih železnica dati zamore in tudi
Rudolfova železnica bi si pridobila stalno podporo
(v finančijem pomenu), ker po tej progi bi se
izvažalo mnogo pridelkov, žita, živalij, lesa in mnogo
ljudstva vsak dan. Tudi premoga je pri Mirni obilo.
Ako se pomisli, da je samo od vasi Temenice do
pod sv. Ane 32 mlinov in osem žag in da so povsod
velike vasi, primerne ceste in pota za vsak promet
ter da se tukaj lahko ukvartira na tisoče vojakov,
bi bilo res najmodreje, da bi se po tej dolini spe-
ljala železnica. Kar Kočevje zadeva, pač nij vredno
o poljedelstvu, obrtu ali čem enakem govoriti, tudi
se Kočevje na kako višjo stopinjo povzdigniti ne da,
ker pusti kraj in kameniti brez vode in prave leže
se ne da povzdigniti do kaj vzglednega.

Če bi pa kdo trdil, da ima knez Auersperg
mного gozdov, naj mu bo povedano, da je Italijan
uže zdavno vse pobral in še zdaj seka in žaga, ko-
likor le more; in kakor se sodi, je knez uže vse
boljše lesovje poprodal laškim lesnim kupcem. Fu-
žina pa na leto komaj toliko izdela, da vlak jeden
pot vse lahko potegne. Vožnja ljudstva bila bi pa
samo za Kočevanje v jeseni in spomladi. Voda bi
se komaj na tretjej postaji dobivala, o suši pa še
tam ne.

Glejte tedaj, naši poslanci, in čujte, da želez-
nica ne bo samo za kneza Auersperga, ampak za
Dolenjce sploh, ne za jedno samo osebo, kar se
pri taci rečeh prerado zgodi. Če se napravi želez-
nica čez Kočevje, nij Dolenjcem prav nič pomagano,
za prebivalce v Temeniškej dolini in okolici bi bila
oddaljenost toliko, kakor zdaj v Litijo. Upamo, da
nas bodo naši poslanci, zlasti pa naš dolenjski
državni poslanec knez Windischgrätz, od-
ločno in dobro zastopali in skrbeli za našo korist.

Iz Kroke 6. februarja. [Izv. dop.] Zopet
nam je naša čitalnica 2. t. m. z Vodnikovo sveča-
nostjo napravila prijeten večer. Igro „Berite Novice“
so naši igralci kaj dobro igrali, da je bila splošna
pohvala; posebno Kratki se je znal prav dobro bra-
niti slovenščine, kar je vzbudilo občno veselje. Iz-
vrstno petje „Ilirija oživljena“ in „Slovan povsod
brate ima“, je močno dopalo, šaljivo petje „Trije
nosovi“ se je predstavljalo tako izvrstno, da je bilo
dosti pohvale in smeha. Veselica bila je dobro
obiskana, počastili so nas ta večer tudi narodnjaki
iz Radovljice in Kranja, kar nas je močno veselilo,
da nas tudi iz oddaljenih krajev obiščejo; ravno
tako naši sosedje Kamnogoričanje. Naposled je bil
živahen ples. Zato naj bo izrečena hvala našim
igralcem in igralkam, kakor tudi izvrstnim pev-
cem, posebno pa g. pevovodji čitalnice za velik trud. Pri
tej priliki naj bo še povedano, da je čitalnični pred-
sednik dobil na slovensko ulogo od sl. c. kr. okr.
glavarstva slovenski odlok. Slava!

Z Dunaja 8. febr. [Izv. dop.] (O mini-
sterskej krizi.) V ustavovernih listih je od zad-
njega ponedeljka zopet ministerska kriza na dnev-
nem redu. Po mnenji židovskih časnika bode
pariška borzna katastrofa zahtevala svojo žrtev tudi
iz avstrijskega ministerstva. Ta žrtev mora biti
finančni minister Dunajevski. Ker pa je minister-
stvo proglasilo se za solidarno, pasti mora z Dunaj-
evskim celo ministerstvo. To je jeden uzrok, zakaj
da ima zdanje ministerstvo dati svojo ostavko.

Drug uzrok razširjal se je včeraj po dunaj-
skih listih. V državnem zboru je na dnevnem redu

davek od petroleja. Vsak nov davek je obtežilo za davkoplačevalce. To uvideva se tudi v avtonomističkej stranki. A kaj pomaga? Prejšnja ustavoverna ministerstva gospodarila so dvajset let z največjo frivolnostjo, kar se tiče finančnih zadev. Povsod morala je biti državna pomoč, in menda se še vsak spomina, da je cela levica terjala 80 milijonov, ki so se potem porabili za podporo polomljenih židovsko nemških bank. Državen dolg dosegel je nezrekljivo svoto.

Zdanje ministerstvo prevzelo je silno zadovoljeno zapuščino prejšnjih židovsko nemških zistemov. Naravno, da mora tudi zdanje ministerstvo bolehati vsled grehov prejšnjih ministerstev. Zahteva novil davkov, ki so zato, ker so novi, se ve da neprijetni. To uvideli so razni klubi desnice. A podolgotrajnih obravnavah, po globokem razmišljanju sklenili so poljski, češki klub in klub Hohenwartov da se ima glasovati za nov davek. Samo klub Lichtensteinov se je protivil. Nekateri trde, da iz opozicije proti finančnemu ministru. Mnogo glasov trdi da je Lienbacher-Lichtensteinovemu klubu Dunajevski trn v peti, posebno po poslednji borznej krizi. Grof Taaffe pa je baje izjavil, da, ako desnica ne glasuje solidarno za nov davek, odstopil bode Dunajevski, a ž njim vso ministerstvo, ker so vsi z jednega in jeden za vse — t. j. solidarni. Levica bode jednoglasno glasovala proti novemu davku. Denes se bode odločilo, in kolikor sem denes mogel poizvedeti, bode desnica solidarna, o ministerske krizi torej jutri menda ne bode glasu več. Židovstvo na čelu njim Rothschild bode menda še dolgo lajalo na Dunajevskega, ker slednji na vsak način hoče, da se podkoplje vpliv židovskih borzijancev v Avstriji, ki so dolga leta Avstrijo neusmiljen molzli.

Iz Gorice 3. febr. [Izv. dop.] Da je so tabak itd. dražji v blaženi Italiji, je nam Primorcem in našim žalibog že skoro izgubljenim bratom beneškim Slovencem že davno znana stvar. Zato pa se mnogo „kontrebandira“ in lačni italijanski financar za par avstrijskih dvajsetic zatisne jedno ali tudi obe oči, ter se malo zmeni, kaj se okolo al mimo njega godi; pač pa ne manjka prekanjenih skozi in skozi zvitihi sleparjev kateri tem „kontrebandirjem“, krvavo zaslužene novce iz žepa izpulit znajo. 20. januarja po noči šla je tropa tihotapcev obložena s sladkorjem, tabakom in soljo čez mejo proti Vidmu, kar nenadoma zgrabijo jih trije italijanski financarji. Tihotapci popuste sladkor, tabak in sol, ter odneso peté. Pa kakor se je pozneje pokazalo, to niso bili „financarji“, ampak trije prekanjeni sleparji, kateri so se preoblekli v uniformo stražnikov ter na ta način z gotovo roko kradli. Kakor mi je prijatelj iz Kormina pravil, imajo uže ptičke pod ključem v korminskem zaporu.

Dne 31. januarja je pogorel blev, seno in jedna krava gospodarju Čibicu v Oslavlii v bližnjih Brdih, mož je zavarovan pri banki „Slaviji“. Brici so čudni ljudje in banka je imela mnogo brezpočetnih sitnostij ž njimi, morda se bodo sedaj spametovali, videč poštenost narodnega zavarovalnega zavoda. B.

Domače stvari.

— (Vse srednje šole ljubljanske) sklenejo svoj prvi tečaj tega šolskega leta jutri v soboto 11. februarja s slovesno mašo ob 8. uri zjutraj, po kateri se bodo razdelila spričala. Semestralne počitnice trajajo 3 dni. Prihodnjo sredo se spet začne šola.

— (Čitalniški pevski zbor ljubljanski) priredi na debeli četrtek 16. t. m. sijajno besedo s petjem, godbo, komičnimi predavanji, loterijo in plesom. Natančneje jutri.

— (Škrlatica) zelo grasira mej ljubljanskimi otroci. Šolske oblasti so ukrenile, da se je več učilnic začasno zaprlo.

— (V hiši imenovanej „zlata luknja“) v Čevljarskih ulicah v Ljubljani, kjer omikani in tudi priprosti svet poskuša lažljivo srečo male loterije, udril se je zadnji ponedeljek proti večeru v prvem nadstropji strop. Podprli so dotični del hiše s tr

movi in stavbeni urad mestni zaukazal je, da so se stanovanjci premestili iz nevarnih prostorov. Tedaj imamo tudi v Ljubljani kakor na Dunaji, hiše, katere govoré.

— (Mesečni živinski semenj) predvčeranjim bil je od kmetskega ljudstva prav dobro obiskan in bilo je, akoravno so cene znatno poskočile, vendar mnogo kupčije. Da so cene tolikanj večje, je uzrok, da kmetovalci imajo v prvi vrsti že malo rejene živine, v drugi vrsti pa se sklicujejo zaradi višje cene na vstajo v Dalmaciji, Hercegovini in Bosni, kamor, kakor oni trde, se bode živina lahko prodala po visoki ceni. Goveje živine bilo je mej 400 prignanimi glavami malo lepe; kar je bilo za mesarje rabljivo, kupili so ljubljanski mesarji in tuji živinotržci iz Gorice, Trsta in Pulja, za katere kraje se je odgnalo kakih 150 komadov. Konj je bilo kakih 200, lepih ne posebno obilo. Vender se je tržilo dokaj živo in so Lahi nakupili blizu 80 konj. Prašičev je bilo malo, kajti kmetovalci z Dolenjskega so večinoma dobro prodali svoje slabo bavarskim živinskim trgovcem, ljubljanski mesarji in gostilničarji pa, kateri koljejo, da pripravijo ubo svinjsko meso, so večinoma uže oskrbljeni in so nehali kupovati.

— (Razpisana) je služba c. kr. notarja v Čostanjevici. Prošnje naj se predlagajo do 10. marca 1882. leta.

— (Vrhniška čitalnica) napravi v nedeljo 12. t. m. točno ob 7. uri zvečer domačo večerico, pri kateri se bode predstavilo 46 meglenih odob s primernim berilom. Pri nekaterih podobah petje in končno tombola z domačo zabavo. Vstop brez razločka 20 kr. za osebo. V nedeljo 19. t. m. naškerada. Spored prijavil se bode o svojem času. Č. obilnej udeležbi vabi odbor.

— (Podružnica slovenske čitalnice Gorici) napravi v soboto dne 11. februarja veselico v dvorani restavracije „All'Europa“ na Travniku. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Program: 1. „Naprej“, stopaj, godba. 2. „Bože živi“, poje zbor. 3. „Overture“, po slov. narodnih napevih, godba. 4. „Gradič Bjeli“, poje zbor. 5. „Narodna četvorka“, godba. 6. „Žezulinka“, poje zbor. 7. Srečkanje dveh dobitkov. 1. podoba cesarjeve družine v pozlačenem okvirju. 2. doprsna podoba dr. Bleiweisa iz gipsa. Vsaka številka stane 20 kr. 8. „Ljubica“, brzo-polka, godba, „Ples“. Pri veselici in plesu svira vojaški orkester. Pri petji bodo peli pevci domači in iz okolice.

— (Akademično društvo „Slovenija“ na Dunaji) napravi v soboto 11. t. m. svojo redno sejo s sledečim dnevnim redom: 1. Prečita se zapisnik. 2. Poročilo predsednikovo. 3. Dr. K. Sladkovsky, čita g. J. Rahne. 4. Premena pravil. 5. Volitev jednega revizorja in odbornika. 6. Slučajnosti. — Locale: Zipfer Bierhalle I. Wollzeile 38 Souterrain. Začetek ob 1/2 8. uri zvečer.

— (Akademično društvo „Triglav“) ima svoje redno zborovanje v soboto 11. februarja v gostilni Schwechater-Bierhalle (Sackstrasse 27). Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika zadnjega zborovanja. 2. Nadaljevanje in konec prednašanja gospoda Bezjaka. 3. Kritika. 4. Slučajnosti. V zabavnem delu ima g. Košan šaljivo predavanje. Gostje dobro došli. Začetek ob 8. uri zvečer.

— („Vrtec“) časopis s podobami za slovensko mladino, prinesel je za mesec februar zopet lepo število poučnih sestavkov za našo učečo se šolsko mladino. Vsebina drugemu broju letošnjega „Vrtca“ je naslednja: Domovina (pesen), zložil J. Bohinec; — Plemenito delo uboge sužnje (povest), spisal J. Tomšič; — Strah je v sredi votel, a okolo kraja ga pa nič nij (povest), Gradčan; — Izkušnja (povest), — Nadvojvodinja Marija Valerija (s podobo); — Nauki za življenje; — Blaznik v cerkvi; — Cerkev Jezusovega Srca v Ljubljani (s podobo); — Zgodovinsko-mestopisni obrazi: I. Kámenik; — Lov na gazele (s podobo); — Razne stvari: Drobtine, kratkočasnice, uganke itd. — Ta „Vrteva“ številka, ki je imamo pred seboj, odlikuje se posebno s prelepo sliko nadvojvodinje Marije

Valerije. Takisto moramo tudi poudarjati vse hvale vredno misel, da bo „Vrtec“ seznanjal našo mladino s kranjskimi in drugimi mesti po Slovenskem. Zatorej je naša dolžnost, da ga živo priporočamo v naročevanje, ker gotovo bi bila velika škoda, ako bi moral „Vrtec“ vsled premajhene materialne podpore poginiti. Z „Vrtcem“ bi potem tudi prenehalo za dlje časa poučno berilo, katerega je našej učečej se mladini neobhodno potreba. „Vrtec“ izhaja uže dva in a jsto leto in velja za vse leto 2 gl. 60 kr.; za pol leta 1 gl. 30 kr.

— (Sirarstvo v Bohinji) dobro napreduje. Do sedaj ustanovljenih je deset sirarskih podružnic, katere skupno sir delajo in tudi skupno prodajajo. Leta 1880. izdelala je podružnica: Nomen 2485 kilogramov sira, Bitnje 3382 kil. sira, Ravne 2871 kil. sira, Nemški rovt 3028 kil. sira, Bistrica 4142 kil. sira, Savica 5531 kil. sira, Polje 4082 kil. sira, Stare Fužine 12074 kil. sira, Češnjice 8000 kil. sira, Belo polje 11000 kil. sira. Skupaj 59735 kilogramov sira. Ako bi kilogram sira povprečno po 50 krajcarjev prodali, iznaša to uže 29.817 gl. Največja hvala gre neumorno delavnemu in za kmetijstvo posebno vnetemu župniku g. Mesarju. Bohinjeci zidajo sedaj tudi vzgledno sirarjijo; upajmo, da jim bode vlada v ta namen kako podporo podelila. Bohinjski gospodarji zaslužijo gotovo tudi zana prejšnje državne podpore, kajti oni so pridni in za napredek kmetijstva jako vneti. Prepričani smo, da bode pri njih vsak novič, uporabljen v povzdigo kmetijstva, rodil stoteren sad.

„Novice.“

Razne vesti.

* (Zanimljiva obravnava.) Kakor dunajski listi poročajo, so vsled žalostne katastrofe v gledališču na Ringu po §. 335 k. z. kot zatoženci spoznani: Gledališni vodja Jauner, inspektor Nitsche, dva gledališna delavca, ekszupan dr. Newald, policijski svetovalec Landsteiner, mestni inženir Wilhelm, in gasilni mojster. Razen teh osem zatožencev bode pri obravnavi, ki se bode baje meseca aprila vršila, zaslišanih blizu 300 prič.

* (Nemška brezozirnost.) Ko so te dni v Bernu tamošnji Nemci slavili svečanost ustanovitve „nemškega društva“, napadal je v ostrem govoru dr. Kollisch tiskovno svobodo današnje vlade na tak surov način, da, ko se je izrazil: „kakor hitro kaka nova ideja hoče prodreti, se „voli“ tresejo,“ je bil vladni zastopnik primoran mu besedo odtegniti ter je žugal z razpuščenjem društva, vendar kljub tej svaritvi napivali so razburjeni nemški duhovi „nemškemu mestu (?) Moravskemu“ in ko je župan dal poročati, da se zaradi bolehnosti ne more svečanosti udeležiti, jeli so na glas sikati ter klicati: „Hm, hm, slavjanskega plesa se je pa udeležil!“

* (Garibaldi.) Garibaldi leži smrtno bolan v postelji. Italijanska vlada je hotela pred njega hišo postaviti častno stražo, da bi skrbela za mir, a Garibaldi nij hotel prejeti te ponudbe, češ, da bode uže sam skrbel za mir. Drugi dan ukazal je prilepiti na vrata svoje hiše listek z napisom: „Prijetelji, jaz sem bolan in potrebujem miru.“ Te besede imele so večji učinek, bolj so skrbele za mir in red na ulici nego kompanija bersalijerjev.

* (Borzijanec in general.) Francoski list „Clairon“ priobčuje naslednjo dogodbico, za katero mu prepuščamo vso odgovornost: Pred kacimi 18 meseci prideta na lov vkup borzijanec in general. Razgovorjata se, kako nalagati denar. Koliko imate premoženja? prša kar naravnost borzijanec generala. — Petdeset tisoč frankov. — Je-li zaupate meni, potrudil se bodem, da dobé mladicev. Prav rad. — Leto dnij pozneje imel je general 1.800.000 frankov. Zopet preteče šest mesecev in pripeti se grozni „polom“ v Parizu. Borzijanec je ob vse. Ko stopi pred nekoliko dnevi v svojo sobo, da bi nekaj računil, izroči mu sluga pismo, katero odpre, a v njem najde po generalu podpisano nakaznico za 1.750.000 frank. Da ustrežemo radovednosti čitateljev, bodi povedano, borzijanec bil je Bontoux, general pa de Mirebil.

* (Psi kot tihotapci.) V Chiasso, mejno postajo Švice proti Italiji, pripeljalo se je vsako jutro z vlakom 10 do 20 psov. Ker je to pasje vozarenje prouzročilo občno pozornost, dobili so tamošnji finančni stražniki povelje, natančno te pse opazovati ter jih zasledovati, in res našli so, da so dotični psi tako izvrstno izučeni bili, da so po skrivnih potih po noči, noseči okolo vratu in hrbta privezane razne stvari, čez švicarsko mejo v Italijo utihotapili, ter tako na omenjeni zviti način kori-

stili svojim gospodarjem, koji so družega dne iste zopet po železnici v Chiasso poslali.

Telegram „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj. Gospodska zbornica je po nasvetu odsekov manjšine sprejela postavo o praški univerzi z večino 25 glasov.

Poslano.

Razun poprejšnih naznanil odposlal sim danes sledeči telegram do perovodja „kluba desnega središča“ v državnem zboru:

„Žalibog mi nevarnejši stan zdravja mojega otroka in vsled enake izgube otroka pouzročen bolešni strah moje soproge, katera je še le pred malo dnevi posteljo zapustila, ne dopuščata priti k današnji seji, kakor so me enake, nepričakovane razmere zadržavale od seje pretekle srede. — Kakor hitro se zdravje mojih na bolje obrne, bom na svojim mestu. — Prosim prijazno našim so mišljencem uzrok mojega zadržka objaviti, da se tudi razjasne poročilo, kakor je bilo v telegramu včeršnjega „Naroda“.

V Ljubljani 11. februarja 1882.

Dr. Poklukar.

Darila za „Narodni dom“.

Gospod Josip Lavrič v Gradci	1 gld. 20 kr.
Pri okrogli mizi v ljubljanskej čitalnici n- branih	1 „ 50 „
Gospod Fran Rozman v Ljubljani	1 „ — „
Gospod Makso Armič	1 „ — „
Gospod Praprotnik Andrej	2 „ — „
Gospod Tomšič Ivan	1 „ — „
Gospica Antonija Knezova v Šiški	5 „ — „
Gospod Fran Papler v Borovnici	1 „ — „
Gospod Blaž Kuhar, učitelj pri Mariji Devici v Polji	1 „ — „
Gospod Alojzij Kunst v Ljubljani	1 „ — „
Gospica Marija Hafnerjeva	1 „ — „
Skupaj	16 gld. 70 kr.

Meteorološko poročilo.

A. V Ljubljani:

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
6. februarja	Ob 7. uri jutraj	743-44 mm.	-11-6°C	slabotna burja	jasno	0-00 mm.
	Ob 2. uri popoldne	742-76 mm.	+2-8°C	slabotna jugovzhod	jasno	
	Ob 9. uri zvečer	745-39 mm.	-4-2°C	slabotna jugovzhod	jasno	
7. februarja	Ob 7. uri jutraj	747-37 mm.	-9-8°C	slabotna burja	jasno	0-00 mm.
	Ob 2. uri popoldne	745-08 mm.	+3-2°C	slabotna vzhod	jasno	
	Ob 9. uri zvečer	746-37 mm.	-4-0°C	slabotna vzhod	jasno	
8. februarja	Ob 7. uri jutraj	745-14 mm.	-8-4°C	brez- vetrije	jasno	0-00 mm.
	Ob 2. uri popoldne	743-46 mm.	+2-8°C	brez- vetrije	jasno	
	Ob 9. uri zvečer	744-96 mm.	-3-6°C	slabotna vzhod	jasno	
9. februarja	Ob 7. uri jutraj	747-66 mm.	-7-2°C	brez- vetrije	oblačno	0-00 mm.
	Ob 2. uri popoldne	748-51 mm.	+2-8°C	brez- vetrije	oblačno	
	Ob 7. uri zvečer	749-43 mm.	+0-7°C	slabotna jugovzhod	oblačno	

B. V Avstriji sploh:

Zračni pritisk nij več tako enakomerno razdeljen, kot je bil prejšnje dni; mej tem namreč, ko je barometer na vzhodu pal, se je v zahodu in jugu še vzdignil. Največji razloček vsled tega tudi nij več tako neznaten, ampak znaša uže 15 mm. Tudi vetrovi so postali zaradi tega nekoliko močnejši, čeravno nijšo še močni imenovati; tudi zadnje dni so prevladovali severni in vzhodni vetrovi nad južnimi in zahodnimi. Nebo je bilo po večjih krajih deloma oblačno, v vzhodnej Galiciji in v severnej Ogrski je palo še celo nekoliko snega. Temperatura se je sicer nekoliko vzdignila, vender je še zmirom skoraj povsod podnormalna; razloček mej maksimumom in minimumom znaša 15° C. Morje v jugu popolnem mirno, pri Trstu pa precej močna burja.

Umrlj so v Ljubljani:

6. februarja. Marija Plehan, medarjeva hči 3½ leta sv. Petra cesta št. 63, za skrlatico.
7. februarja. Helena Francoz, gostija 70 let, Kurja vas št. 14 za plućnico. — Elizabeta Lilek, gojenka 16 let, Kongresni trg št. 16, za srčno napako.
8. februarja. Wilhelm Pac, poštnega kondukterja sin, 4½ let, na Bregu št. 14. — Ivana Stancar, delavčeva hči, 1½ let, Poljanska cesta št. 53 za jetiko.
V bolnici.
3. februarja. Jakob Megušar, gostač 80 let.
5. februarja. Marija Armini, delavka 20 let. — Janez Brodnik, 60 let.
6. februarja. Jakob Korbič, gostač 77 let.

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armič.

7. februarja. Janez Pirc, zidarjev sin, 2 let. — Anton Starmec, gostač, 65 let, za vodenico. — Anton Grahov-
var, klobučar, 34 let. — Bogoljub Volk, sodar, 29 let, za
jetiko.

8. februarja. Janez Hočevnar, gostač, 71 let, za sla-
bostjo.

Tujci:

9. februarja.

Pri **Sionu**: Baccic iz Trsta. — Wenzel z Dunaja.
— Zankl iz Gradca. — Hribar iz Gorice. — pl. Kriegs iz
Kranjskega.

Pri **Maliči**: Beck iz Budapešte. — Rogy iz Schlett-
stadta. — Koppstein iz Siofoka.

Dunajska borza

dné 10. februarja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni državni dolg v bankovcih	73 gld. 45	kr.
Enotni državni dolg v srebru	75 „ 25	„
Zlata renta	92 „ 25	„
1860 državno posojilo	129 „ 25	„
Akcije narodne banke	811 „ —	„
Kreditne akcije	291 „ 75	„
London	120 „ —	„
Srebro	— „ —	„
Napol.	9 „ 54½	„
C. kr. cekini	5 „ 66	„
Državne marke	58 „ 50	„

Poslano.

(54—3)

GLAVNO SKLADIŠTE

MATTONIJEVE

GISSHÜBLER

najčistije lužne

KISELINE

poznate kas najbolje okrepljujuče piče,

I kas izkušani lek proti trajnom kašlju plućevine I
želudca bolesti grkljana I proti mēhuralm kataru,

kas I elastioah za (PASTILLEN)
probavile

nalazi se kod Hinke Mattonija (Karlovi vari u Českoj).

Zahvala.

Vsem čestitim gospem, gospicam in gospodom, kateri
so se udeležili plesnega venčka dné 5. svečana 1882, slav-
nemu odboru čitalnice kranjske, in vsem, kateri so za dobro-
delni namen prispeli s preplačili in dobitki, zahvaljuje se lepo
odbor Kranjske prostovoljne požarne brambe.

V Kranji, dné 7. februarja 1882. (86)

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze sočutja in za obilo
udeležbo pri pogrebu naše v Ljubljani v nunskem
samostanu prerano umrle hčere, oziroma sestre,

Lize Lilekove,

izrekamo svojo najtoplejšo zahvalo. (88)

V Črnomlju, dné 10. februarja 1882.

Gostilna

s konjskim hlevom

v sv. Florijana ulici se takoj odda. — Natančni
pogoji se zvedó pri peku Jakovu Matjanu, sv.
Florijana ulica št. 29. (90—1)

Svarilo!

Ker najni brat Lovrenka nij v nikakršnej kupčiji
zvezi z nama, zato svariva vsakega, naj mu nič ne posojuje
denarja, ker ne bova za njim plačevala.

Fran in Janko Cirman,
mesarja v Šent Vidu nad Ljubljano. (89—1)

L. EHRWERTH,

zobni zdravnik, v Gosposkih ulicah št. 1,

ordinira v vseh

zobnih boleznih

in postavlja zdaj

umetalne zobe in zobovje

dobro in brez bolečin. (77—2)

Hiša v Dolenjem Logatci,

sredi vasi, blizu železnične postaje, imajoča 9 sob, 2 kuhinji,
3 kleti, mesnico, veliki zidan hlev, šupo, pripravno za go-
stilno, mesarijo, za trgovce z lesom itd., daje se o sv. Jurji
za jeden ali več let po nizkej ceni v najem. — Natan-
čnejše pove gospod

J. Brus

v Dolenjem Logatci.

(46—3)

Absolviran spodnje-gimnazijec

z dobrimi spričevali se sprejme v lekarni podpisanega kot
praktikant.

Fr. Wacha,

(69—3)

lekár v Metliki na Dolenjskem.

Vozni listki v Ameriko.

Kreiranje agentur, ki skrbijo za preseljevanje, ima
nalog, da skrbi za varnost potujočega občinstva pred sle-
parijami inozemskih agentov. Dokaz temu je, da vsak mnogo-
potujoči, kakor n. pr. Angleži in Amerikanci s posebnim
veseljem kupujejo svoje vozne listke pri avstrijskih agen-
tih, ker se dobivajo vedno po originalnem tarifu. Svetuje in
natančnejša poročila daje (70—5)

C. kr. koncesijonirana glavna agentura

Arnolda Reifa,

speditérja za svetovni promet,

Dunaj, I. Bez., Kolowratring, Pestalozzigasse Nr. 1.

Cené ure!

Po poštnem povzetju po-
nazaj, če poslatev nij
čilo je torej
šiljam in dam denar
povoljna. Vsako naro-
neriskirano.

1 cylinder-uro od srebrnega nikla z verižico; prej gld. 12

— zdaj gld. 5.25.

1 anore-uro od srebrnega nikla z verižico; prej gld. 15

— zdaj gld. 7.25.

1 srebrno anore-uro z verižico; prej gld. 25 — zdaj

gld. 11.25.

1 srebrno remontoir-uro-Washington z verižico; prej

gld. 30 — zdaj gld. 15.

Zlate ure za gospe; prej gld. 40 — zdaj gld. 20.

Zlate remontoirs; prej gld. 100 — zdaj gld. 40.

Jamči se za 5 let.

PH. FROMM,

Uhrenfabrikant, Rothenthurmstrasse gegenüber der Wollzeile,

Wien.

(65—2)

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bo-
lezni v želodeci,

in nepresežno zoper neslast
do jedi, slabi želodec,
smrdečo sapo, napihne-
nje, kislo podiranje, šči-
panje, katar v želodci,
zgago, da se ne nareja
pesek in pšeno in slez,
zoper zlatenico, gnuš in
bljuvanje, da glava ne
boli (če izvira bolečina iz
želodca), zoper krč v že-
lodci, preobloženje že-
lodca z jedjo ali pijačo,
črve, zoper boleznj na vra-
niol, jetrah in zoper zlato
žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna
Gabriel Piccoli, na dunajski cesti; lekarna
Josip Svoboda, na Prešimovem trgu. V Novem
mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip
Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Go-
rici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini:
lekarna Michael Guglielmo. V Celji: lekar J.
Kupferschmied. V Kranju: lekar Drag. Savnik.
V Kamniku: lekar Josip Močnik.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš iz-
delek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se
kupi samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj
se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kap-
ljice za želodec morajo imeti v sklenico vtisnene be-
sele: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady &
Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatena
z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in
na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske ma-
tere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sod-
nijsko spravljen varstveno znamenje in zavoj
mora biti zapečaten z našim varstvenim zname-
njem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki ne-
majo teh znakov istinitosti, naj se zavržejo kot po-
narejeni in prosimo, naj se nam taki slučaji takoj na-
znajo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in
prodajalci. (487—23)

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.